

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 29 Σεπτεμβρίου 2016 εστάλη στην Ο.Κ.Ε. προς γνωμοδότηση, από την Αναπλ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κυρία Ράνια Αντωνοπούλου, νομοσχέδιο με θέμα: **«Κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία και ανάπτυξη των φορέων της και άλλες διατάξεις»**.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. αποφάσισε να γνωμοδοτήσει επί του νομοσχεδίου και συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους **κ.κ. Γεώργιο Καρανίκα, Φώτη Κολεβέντη και Γεώργιο Γωνιωτάκη**.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο **κ. Γεώργιος Καρανίκας, Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε.** Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες **η κυρία Σοφία Αδάμ, Οικονομολόγος και ο κ. Αντώνης Μέγγουλης, Νομικός.** Από πλευράς Ο.Κ.Ε. συμμετείχε και είχε τον επιστημονικό συντονισμό η **κα Μαρία Ιωαννίδου, επιστημονική συνεργάτις της Ο.Κ.Ε.**

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε της εργασίες της σε μια (1) συνεδρίαση και αναμένεται η επικύρωση της γνώμης από την Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε.

A. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το υπό αξιολόγηση σχέδιο νόμου, όπως κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, είναι διαρθρωμένο σε **3 Μέρη** και περιλαμβάνει συνολικά **61 Άρθρα**.

Το **Μέρος πρώτο (Άρθρα 1-36)** αφορά στην Κοινωνική και Αλληλέγγυα οικονομία και ανάπτυξη των φορέων της.

Ειδικότερα, στα **Άρθρα 1-2** παρατίθεται ο σκοπός του νομοθετήματος και περιλαμβάνονται οι σχετικοί ορισμοί.

Στο **Άρθρο 3** περιγράφεται η ιδιότητα του Φορέα Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, οι προϋποθέσεις που οφείλει να πληροί κάθε νομικό πρόσωπο για την απόδοση της ιδιότητας αυτής καθώς και ο τρόπος απόκτησης της.

Τα **Άρθρα 4-12** περιλαμβάνουν υποστηρικτικά μέτρα για τους Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας.

Το **Άρθρα 13-22 (Κεφάλαιο Ε')** αφορούν σε θέματα σύστασης και λειτουργίας των Κοινωνικών Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων.

Παρομοίως, τα **Άρθρα 23-33 (Κεφάλαιο Ε')** αφορούν σε θέματα σύστασης και λειτουργίας των Συνεταιρισμών Εργαζομένων και τα **Άρθρα 34-36** περιλαμβάνουν λοιπές ρυθμίσεις και μεταβατικές διατάξεις.

Το **Μέρος δεύτερο** του σχ/ν (**Άρθρα 37-54**) περιλαμβάνει διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Συγκεκριμένα, με τα **Άρθρα 37-42** συστήνεται Ειδική Γραμματεία Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας και ρυθμίζονται θέματα αρμοδιοτήτων, στελέχωσης και λειτουργίας της.

Με τα **Άρθρα 43-50** συστήνεται Ειδική Γραμματεία Ρομά και ρυθμίζονται θέματα αρμοδιοτήτων, στελέχωσης και λειτουργίας της.

Με τα **Άρθρα 51-54** τροποποιούνται διατάξεις σχετικά με την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, ρυθμίζονται οργανωτικά θέματα του Υπουργείου και Εποπτευόμενων Φορέων και επιδιώκεται η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ως καθολικού διαδόχου των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Τέλος το **Μέρος τρίτο** του σχ/ν (**Άρθρα 55-61**) ρυθμίζει θέματα αρμοδιότητας του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.).

B. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Εδώ και δεκαετίες η ανάληψη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών στο πλαίσιο της κοινωνικής οικονομίας προωθήθηκε συστηματικά στη Δυτική και Βόρεια Ευρώπη. Η Κοινωνική Οικονομία θεωρείται σημαντικό μέσο για την προώθηση της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας, καθώς και της κοινωνικής ενσωμάτωσης ατόμων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες. Έχει αποδειχθεί επίσης ότι μπορεί να παράξει ανθεκτικά οικονομικά συστήματα σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο¹.

Στη χώρα μας μέχρι πρόσφατα οι όποιες μορφές κοινωνικής οικονομίας ήταν περιστασιακές, χωρίς κεντρική υποστήριξη και εντός ενός αποσπασματικού θεσμικού περιβάλλοντος². Με την ψήφιση του Ν. 4019/11 για την «Κοινωνική Οικονομία και Κοινωνική Επιχειρηματικότητα» θεσμοθετήθηκε η Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση με στόχο την αύξηση των δυνατοτήτων απασχόλησης για άτομα που προέρχονται από τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Με τον ίδιο νόμο και ειδικότερα με το άρθρο 14 συστήθηκε το Τμήμα Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας στη Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας του Υπουργείου Εργασίας. Παράλληλα με την Υπουργική Απόφαση που ακολούθησε (ΦΕΚ 221/12) καθορίστηκε η τήρηση και η λειτουργία του Γενικού Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας στο Υπουργείο Εργασίας. Έτσι ουσιαστικά δημιουργήθηκε η βασική θεσμική υποδομή για την έναρξη της λειτουργίας Κοινωνικών Επιχειρήσεων.

Το παρόν σχ/ν, το οποίο αντικαθιστά τον Ν. 4019/2011, κρίνεται κατ' αρχήν θετικά καθώς:

1. Συμβάλλει στη θεσμική αναγνώριση του πεδίου στην Ελλάδα ορίζοντας για πρώτη φορά το σύνολο των νομικών μορφωμάτων που απαρτίζουν την Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία (εφεξής ΚΑΛΟ), μία εξέλιξη που παρακολουθεί την τάση που διαμορφώνεται και σε άλλες χώρες της Ευρώπης (Γαλλία και Ισπανία).

¹ Βλ. Γνώμη της Ο.Κ.Ε. νο 285, Η κοινωνική οικονομία και η κοινωνική επιχειρηματικότητα, (Φεβρουάριος 2013)

² Αυτές οι εκφάνσεις κοινωνικής οικονομίας πήραν τη μορφή συνεταιρισμών γυναικών και αγροτικών συνεταιρισμών, κοινωνικών συνεταιρισμών περιορισμένης ευθύνης (ΚΟΙΣΠΕ-Ν.2716/99), ειδικά πιστοποιημένων φορέων με δραστηριότητες για άτομα με νοητική υστέρηση, αυτισμό κ.α, πολιτιστικών συλλόγων με κάποιες οικονομικές δραστηριότητες, καθώς και κοινωνικών επιχειρήσεων που δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο της κοινοτικής Πρωτοβουλίας EQUAL (2001 - 05).

2. Αποσαφηνίζει τη διάκριση ανάμεσα στην ΚΑΛΟ και την κοινωνική επιχειρηματικότητα ορίζοντας τη δεύτερη ως υποσύνολο της πρώτης. Αυτή η αποσαφήνιση κρίνεται χρήσιμη υπό το πρίσμα της ενδεχόμενης σύγχυσης που προκαλούσε ο Ν. 4019/2011 «Νόμος για την Κοινωνική Οικονομία και Κοινωνική Επιχειρηματικότητα και άλλες διατάξεις» καθώς ενώ όριζε την κοινωνική οικονομία ως ένα ευρύ σύνολο ενώσεων και νομικών προσώπων, εισάγοντας την Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση ως φορέα της κοινωνικής οικονομίας δημιουργούσε την εντύπωση ότι οι μόνοι φορείς της Κοινωνικής Οικονομίας είναι αυτός ο τύπος των επιχειρήσεων αποκλείοντας, ανάμεσα σε άλλα νομικά πρόσωπα, τους παραδοσιακούς συνεταιρισμούς.
3. Εισάγει νομικές μορφές οι οποίες αυτοδίκαια εντάσσονται στο πεδίο της ΚΑΛΟ (ΚΟΙΝΣΕΠ, ΚΟΙΣΠΕ, συνεταιρισμοί εργαζομένων), δίνοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα σε πολυμελή νομικά πρόσωπα (σύμφωνα με την αρχή της συλλογικότητας) να αποκτήσουν το νομικό καθεστώς του φορέα της ΚΑΛΟ εφόσον πληρούν σωρευτικά τα κριτήρια που τίθενται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3. Με αυτόν τρόπο, συμφωνεί με τη συμπερίληψη τόσο της έννοιας του νομικού προσώπου όσο και της έννοιας του νομικού καθεστώτος για τους φορείς της ΚΑΛΟ.

Η Ο.Κ.Ε., θεωρώντας ότι η επιτυχής ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας προϋποθέτει ένα σαφές πλαίσιο καλής και σταθερής λειτουργίας με κανόνες οι οποίοι θα γίνονται σεβαστοί από όλους τους συμμετέχοντες, εκφράζει επιφυλάξεις για τα εξής:

1. Το σχ/ν εισάγει πληθώρα ορισμών και εννοιών (π.χ. στα Άρθρα 1-3) των οποίων η διατύπωση είναι δεκτική πολλών υποκειμενικών ερμηνειών αντί μίας ενιαίας αντικειμενικής, οι οποίες με τη σειρά τους προκαλούν ανασφάλεια του περιεχομένου του.
2. Σε ορισμένες διατάξεις του σχ/ν (Άρθρα 2, 19, 29), εμφανίζεται μία απόκλιση από τη γενική αρχή των νομικών προσώπων ότι η Γενική Συνέλευση εποπτεύει τη Διοίκηση και δεν ασκεί διαχείριση. Η απόκλιση αυτή, πέρα από το ότι μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα λειτουργίας στους ίδιους τους φορείς ΚΑΛΟ, δεν διασφαλίζει τους καλόπιστους τρίτους οι οποίοι συναλλάσσονται με αυτούς, καθώς δίνεται η εντύπωση ότι οι αποφάσεις της

Διοίκησης μπορεί να είναι άκυρες, εφόσον η ακυρότητα αναγνωριστεί από το δικαστήριο.

3. Η διατύπωση της έννοιας του «δίκαιου και αλληλέγγυου εμπορίου» που εισάγεται στο Άρθρο 2 δεν ορίζει τους επιδιωκόμενους στόχους και επιδέχεται πολλαπλών ερμηνειών. Το δίκαιο εμπόριο, το οποίο ξεκίνησε από τα μέσα του προηγούμενου αιώνα ως μια πρωτοβουλία αλληλεγγύης από τις αναπτυγμένες προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο και για την ένταξη ευπαθών κοινωνικών ομάδων στην παραγωγή καθώς και για τη διαφάνεια. Βασικό δε χαρακτηριστικό του είναι οι αυστηρές διαδικασίες πιστοποίησης των προϊόντων «δίκαιου εμπορίου». Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι οποιαδήποτε συζήτηση για ενδεχόμενη ένταξη Ελλήνων παραγωγών σε κάποιο αντίστοιχο εγχώριο μοντέλο Δικαίου Εμπορίου προϋποθέτει τη λειτουργία εντός κανόνων, με εποπτεία, καταβολή των αναλογούντων φόρων, σεβασμό στο περιβάλλον και στα εργασιακά δικαιώματα σε όλο τον κύκλο παραγωγής. Η Ο.Κ.Ε. τονίζει ότι το θεσμικό πλαίσιο δεν θα πρέπει να επιτρέπει την επανάληψη φαινομένων που παρατηρήθηκαν στο πρόσφατο παρελθόν, όπως π.χ. σε πωλήσεις χωρίς μεσάζοντες αγροτικών προϊόντων σε διάφορους δήμους της χώρας, όπου πληθώρα προϊόντων ήταν χωρίς παραστατικά και χωρίς κανένα εχέγγυο προέλευσης και ποιότητας των προϊόντων.

Οι ανωτέρω παρατηρήσεις της Ο.Κ.Ε. εξειδικεύονται στη συνέχεια σε κατ' άρθρον παρατηρήσεις.

Γ. ΚΑΤ'ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Στην παρ.1 αναφέρεται ότι σκοπός του νόμου είναι η ανάπτυξη της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας και η δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος που διευκολύνει την συμμετοχή όσων πολιτών το επιθυμούν σε παραγωγικές δραστηριότητες. Δεν ορίζεται επαρκώς και σταθερά, ποιο είναι το ευνοϊκό περιβάλλον, τι φύσης είναι οι παρεπόμενες «οικονομικές δραστηριότητες» και ποια είναι η έννοια και τα χαρακτηριστικά του συμμετέχοντος «πολίτη». Οι προσδιορισμοί αυτοί, έτσι όπως εντοπίζονται εδώ μπορούν να προκαλέσουν πολλαπλές ασταθείς ερμηνείες του νόμου, οι οποίες, με την σειρά τους, προκαλούν ανασφάλεια του περιεχομένου του.

Στην παρ. 2β γίνεται αναφορά σε δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος ενίσχυσης των «παραγωγικών εγχειρημάτων αυτοδιαχείρισης». Πρόκειται για ασαφή νομικά έννοια που, στο ευρύ περιεχόμενό της, αντί να ευνοήσει την κοινωνική οικονομία, μπορεί να ωθήσει σε ανεξέλεγκτες δραστηριότητες εκτός του πραγματικού περιεχομένου της.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Στην παρ.1, σύμφωνα με όσα έχουν ειπωθεί στη γενική αξιολόγηση, η επεξήγηση του ορισμού «κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία» μπορεί να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα ερμηνείας από αυτά που προσπαθεί να αποσαφηνίσει.

Στην παρ.2δ προτείνεται η εξής διατύπωση: *«Προάγουν την αρχή «ίση αμοιβή για ίσης αξίας εργασία», μεριμνούν για τη σύγκλιση στην αμοιβή της εργασίας, εφαρμόζοντας σύστημα αμοιβών που ρυθμίζει δίκαια την αναλογία ανώτατης προς κατώτατη αμοιβή για τους συμμετέχοντες. Η υποχρέωση αυτή ισχύει και σε οποιασδήποτε μορφής σύμπραξη δύο ή περισσότερων νομικών προσώπων».*

Στην παρ.3 προτείνεται να συμπληρωθεί η διατύπωση ως εξής: «..τη δημιουργία ανοικτών και προσβάσιμων σε όλους θέσεων σταθερής και αξιοπρεπούς απασχόλησης....»

Ομοίως στην παρ.5 προτείνεται να συμπληρωθεί η διατύπωση ως εξής: «ως κοινωνική καινοτομία ορίζεται η παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών προσβάσιμων σε όλους τους πολίτες.....»

Στην παρ.6δ, ισχύει η παρατήρηση της γενικής αξιολόγησης για τον ορισμό του «δίκαιου και αλληλέγγυου εμπορίου».

Στην παρ.9, προτείνεται να τροποποιηθεί η διατύπωση ως εξής: «Ως ευάλωτες ορίζονται οι ομάδες εκείνες του πληθυσμού που αντιμετωπίζουν αυξημένες δυσκολίες ένταξης στην κοινωνική και οικονομική ζωή σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό. Συγκεκριμένα πρόκειται για: α) τα άτομα με αναπηρία οποιασδήποτε μορφής (σωματική, ψυχική, νοητική, αισθητηριακή, πολλαπλές αναπηρίες κ.α.) ή χρόνια πάθηση (π.χ. οροθετικοί, νεφροπαθείς κ.α.) με ποσοστό αναπηρίας από 50% και άνω.....»

Επίσης στις «ευάλωτες» ομάδες του πληθυσμού προτείνεται να προστεθεί περίπτωση ι) γονείς και τέκνα πολυτέκνων οικογενειών.

Στην παρ.10, στην εκτίμηση του «κοινωνικού αντίκτυπου» θα πρέπει να προστεθούν συνολικά οι απόψεις της τοπικής κοινωνίας και οικονομίας, μέσα από τους θεσμοθετημένους φορείς εκπροσώπησης της. Ανάλογο περιεχόμενο πρέπει να προσλάβει και η προτεινόμενη Υπουργική Απόφαση.

Στην παρ.12 προτείνεται να συμπληρωθεί ότι «οι διαδικτυακές υπηρεσίες του μητρώου θα συμμορφώνεται με το πρότυπο *Web Content Accessibility Guidelines* (Οδηγίες για την Προσβασιμότητα του Περιεχομένου του Ιστού) στην εκάστοτε ισχύουσα έκδοση και σε επίπεδο προσβασιμότητας τουλάχιστον «ΑΑ».

Άρθρο 3

Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας

Η ρήτρα που τίθεται από το νομοθέτη, προφανώς με στόχο τον περιορισμό ενδεχόμενης ανασφάλιστης εργασίας στους φορείς της ΚΑΛΟ, πέρα από

υπολογιστικά πολύπλοκη, θέτει σοβαρά ζητήματα εποπτείας και ικανότητας ελέγχου από την πλευρά της δημόσιας διοίκησης ενώ ταυτόχρονα καθιστά τη ρήτρα λογιστικό ζήτημα.

Ταυτόχρονα, πρέπει να επισημανθεί ότι η κατοχύρωση της δυνατότητας εθελοντικής προσφοράς σε μη μέλη (παρ.4) διανοίγει την πιθανότητα για τυχοδιωκτική συμπεριφορά (συγκάλυψη ανασφάλιστης εργασίας).

Στην παρ.3, ο διοικητικός τρόπος μέσα από τον οποίο εισάγεται ο κοινωνικός αντίκτυπος (ενιαίο εργαλείο χωρίς ανταπόκριση στις συγκεκριμένες συνθήκες και το πεδίο δραστηριοποίησης κάθε φορέα της ΚΑΛΟ), καθώς και το γεγονός ότι το εργαλείο συμπληρώνεται από τα ίδια μέλη του φορέα και όχι από λήπτες των υπηρεσιών ή άλλα μέλη της τοπικής κοινότητας καθιστά την εν λόγω πρόβλεψη ενδεχομένως τυπολατρική και όχι ουσίας. Επιπλέον, στο βαθμό που αναπτύσσεται ένα γραφειοκρατικό μοντέλο μέτρησης του κοινωνικού αντίκτυπου ενδέχεται να επιβαρύνει ιδιαίτερα μικρού μεγέθους και με ειλικρινή κίνητρα φορείς έναντι μεγάλων σε μέγεθος και δυνατότητες διοικητικής υποστήριξης φορέων. Αυτές οι παρατηρήσεις μπορούν να ληφθούν υπόψη στην υπό έκδοση Υπουργική Απόφαση.

Άρθρο 11

Εθνική Επιτροπή για την Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία

Στη σύνθεση της Εθνικής Επιτροπής για την Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία θα πρέπει να συμμετέχει και η Ο.Κ.Ε. και επιπλέον της ΓΣΕΕ, να εξασφαλιστεί και η παρουσία των λοιπών κοινωνικών εταίρων, έστω και υπό καθεστώς παρατηρητή.

Άρθρο 13

Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις

Στην παρ.6, δεν προκύπτει με σαφήνεια το αγαθό που προστατεύεται με την απαγόρευση συμμετοχής ενός μέλους ΚΟΙΝΣΕΠ σε άλλη ΚΟΙΝΣΕΠ με ίδια ή ανταγωνιστική δραστηριότητα.

Άρθρο 14

Σύσταση της Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης

Στην παρ.1 ορίζεται ότι η παρέλευση 3 ημερών από την αποστολή του καταστατικού από το ΓΕΜΗ στο Τμήμα Μητρώου Κοινωνικής Οικονομίας χωρίς απόφαση του δεύτερου συνιστά απόρριψη του αιτήματος έγκρισης, γεγονός που λόγω καθυστερήσεων στη δημόσια διοίκηση μπορεί να αυξήσει τον απαιτούμενο χρόνο για την καταχώριση των φορέων της ΚΑΛΟ.

Άρθρο 19

Διοικούσα Επιτροπή

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Γενικής Αξιολόγησης, η διάταξη της παρ.5 αντιβαίνει στην γενικότερη αρχή των νομικών προσώπων ότι, η διοίκηση διαχειρίζεται και η Γενική Συνέλευση εποπτεύει. Η διάταξη αυτή δεν διασφαλίζει καθόλου τους καλόπιστους τρίτους που συναλλάσσονται με την Κοιν.Σ.Επ. καθώς δίνει την εντύπωση ότι ακόμα και οι αποφάσεις αυτές είναι άκυρες, εφόσον η ακυρότητα αναγνωριστεί από το δικαστήριο, ενώ μπορεί να προκαλέσει προβλήματα ακόμα και στην ίδια την λειτουργία των Κοιν.Σ.Επ.

Θα ήταν προτιμότερο η ευθύνη της διοικούσας επιτροπής να είναι «εσωτερική» και να μην καλύπτει τους καλόπιστους τρίτους που συναλλάσσονται με την Κοιν.Σ.Επ.

Άρθρο 20

Αποθεματικά – Διανομή κερδών

Στην παρ.1γ, ορίζεται ότι τουλάχιστον 10% των κερδών της ΚΟΙΝΣΕΠ οφείλει να αποδίδεται για δράσεις κοινωνικής ωφέλειας, γεγονός που μπορεί να μην επιτρέπει σε μια ΚΟΙΝΣΕΠ να αναπτυχθεί και να γίνει βιώσιμη ιδιαίτερα κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας της.

Άρθρο 29

Διοικητικό Συμβούλιο

Και για το Συνεταιρισμό Εργαζομένων, ισχύει η παρατήρηση του Άρθρου 19.

Άρθρο 30

Αποθεματικά – Διανομή κερδών

Για την παρ.1γ, ισχύει η ίδια παρατήρηση με το Άρθρο 20 παρ.1γ, ότι η απόδοση τουλάχιστον 10% των κερδών για δράσεις κοινωνικής ωφέλειας, μπορεί να μην επιτρέπει στο Συνεταιρισμό Εργαζομένων να αναπτυχθεί και να γίνει βιώσιμος ιδιαίτερα κατά τα πρώτα έτη λειτουργίας του.

Άρθρο 52

Οργανωτικά θέματα Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εποπτευόμενων Φορέων

Στην παρ.2 προβλέπεται ότι: «Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88) προστίθεται περίπτωση (δ), ως εξής:

(δ) Οι δαπάνες των κλάδων «ΛΑΕΚ» και «Λογαριασμός Κοινωνικής Πολιτικής» βαρύνουν τους διαχρονικά αποδιδόμενους πόρους στον ΟΑΕΔ για τη χρηματοδότηση τους και καταβάλλονται από τα σχετικά ταμειακά διαθέσιμα, ανεξαρτήτως εάν έχει μεταβιβασθεί από το Ι.Κ.Α. ή τον Ε.Φ.Κ.Α. το ποσό που αντιστοιχεί στις εν λόγω ενιαύσιες δαπάνες το έτος καταβολής τους.»

Η αιτιολογική έκθεση επί της ανωτέρω διάταξης αναφέρει τα εξής: «Με τις ρυθμίσεις της παρ. 2 εισάγεται τροποποίηση στην παράγραφο 6 του άρθρου 34 του Ν. 4144/2013 (Α' 88), κατόπιν σχετικών παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Πράξη 230 της 38ης 24.11.2015 Συνεδρίασης του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο ΙΝΤμήμα), προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέχεια της χρηματοδότησης των Κλάδων ΛΑΕΚ και "Λογαριασμός Κοινωνικής Πολιτικής".»

Για λόγους αφενός εξασφάλισης της πλήρους και εν όλω συμμόρφωσης και εναρμόνισης της εν λόγω διάταξης με την Πράξη με αρ. 230 της 38^{ης} 24.11.2015 Συνεδρίασης του Κλιμακίου Προληπτικού Ελέγχου Δαπανών στο ΙΝΤμήμα) του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αφετέρου νομοτεχνικής και ουσιαστικής αρτιότητας της διάταξης, προτείνεται η νομοτεχνική βελτίωση της, ως ακολούθως:

«Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α' 88) προστίθεται περίπτωση (δ), ως εξής:

(δ) Οι δαπάνες των κλάδων «ΛΑΕΚ» και «Λογαριασμός Κοινωνικής Πολιτικής» βαρύνουν για την κάλυψη τους, τους διαχρονικά αποδιδόμενους πόρους στον ΟΑΕΔ, οι οποίοι δεν συνιστούν κρατική επιχορήγηση ή χρηματοδότηση των

δικαιούχων του παρόντος άρθρου και καταβάλλονται από τα σχετικά ταμειακά διαθέσιμα, ανεξαρτήτως εάν έχει μεταφερθεί από το Ι.Κ.Α. ή τον Ε.Φ.Κ.Α., κατά το έτος καταβολής τους, το ποσό που αντιστοιχεί στις εν λόγω ενιαίες δαπάνες.»

Με τον τρόπο αυτό, προκύπτει πλήρης και εν όλω συμμόρφωση με την ανωτέρω Πράξη του ΕΣ, δεδομένου ότι η τελευταία ρητά αναφέρει ότι «το ποσό, που εντέλλεται να πληρωθεί με το ελεγχόμενο χρηματικό ένταλμα δεν συνιστά ούτε επιχορήγηση ούτε χρηματοδότηση, κατά την έννοια των όρων αυτών που αποδίδεται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 41 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, "Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο", αλλά απόδοση προβλεπόμενου από το νόμο (άρθρο 34 παρ. 6 περ. Β υποπερ. ββ του ν. 4144/2013) πόρου».